

skab af et pengeinstitut, der ikke selv er pengeinstitut, modtager indlån m.v., jf. § 1, stk. 7, eller påtaler en overtrædelse af disse bestemmelser, er den, som Finanstilsynets afgørelse er rettet mod, part i sagen.

Det samme gør sig gældende, hvor Finanstilsynet undersøger eller påtaler overtrædelse af lovens forbud mod uberettiget anvendelse af ordene »bank« »sparekasse« eller »andelskasse«, jf. § 2, stk. 1, 2. pkt.

En virksomhed, som ansøger om tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, jf. § 6, stk. 1, har partsstatus, selv om virksomheden endnu ikke er godkendt og derfor ikke er et pengeinstitut omfattet af § 50 c, stk. 1.

Dette gælder også i tilfælde af, at Finanstilsynet suspenderer behandlingen af ansøgninger om godkendelse af pengeinstitutter, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, jf. § 6, stk. 12.

Hvis Finanstilsynet nægter at give eller inddrager et pengeinstituts tilladelse, fordi et medlem af pengeinstituttets direktion eller bestyrelse ikke anses for at leve op til kravet om hæderlighed og erfaring, anses den pågældende person tillige for at være part i denne del af sagen, jf. § 6, stk. 6 og § 43, stk. 1, nr. 4. Tilsvarende vil en kapitalejer, jf. § 6, stk. 7 og § 43, stk. 1, nr. 4, som efter Finanstilsynets opfattelse vil modvirke en forsvarlig drift af pengeinstituttet, også opnå partsstatus.

Ligeledes får revisor i et pengeinstitut partsstatus, hvis Finanstilsynet afskediger revisor, pålægger denne at give oplysninger om pengeinstituttets forhold eller der opstår sager vedrørende forbudet mod, at en revisor har lån m.v. i det institut, som denne reviderer, jf. § 34, stk. 6, 8 og 10. Tilsvarende gælder, hvis Finanstilsynet påtaler, at de valgte revisorer ikke har opfyldt deres oplysningsforpligtelse over for Finanstilsynet, jf. § 35.

I tilfælde af, at Finanstilsynet nægter at godkende en erhverver af kvalificerede andele i et institut, suspenderer behandlingen af en sag herom eller reagerer som følge af manglende underretning om andelen, anses ikke alene instituttet men også erhververen eller besidderen af den kvalificerede kapitalandel for part i denne del af sagen, jf. § 7 b, stk. 1, 3 - 6.

Det samme gælder, hvis Finanstilsynet ophæver den stemmeret, der er knyttet til de pågældende ejeres kapitalandele, jf. § 7 c, stk. 1 - 3.

I koncerner, hvor moderselskabet er et finansielt holdingselskab eller et pengeinstitut skal koncernen opfylde en række af bestemmelserne i bank- og sparekasseloven. Hvis der opstår sager herom, er modersel-

skabet tillige part i denne del af sagen, jf. § 37 a, stk. 9 og 10.

Finanstilsynet kan efter § 6, stk. 8, nægte at give tilladelse til et institut eller inddrage tilladelsen, jf. § 43, stk. 1, nr. 4, hvis instituttet har snævre forbindelser til andre virksomheder m.v., og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver. De virksomheder, som Finanstilsynet finder, har snævre forbindelser til et pengeinstitut, hvorfor tilladelse nægtes, er tillige part i denne del af sagen.

Tilsvarende gælder, hvor et pengeinstitut har snævre forbindelser til virksomheder uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og hvor Finanstilsynet finder, at det pågældende lands lovgivning vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver, jf. § 6, stk. 10, og § 43, stk. 1, nr. 4.

Hvis Finanstilsynet efter § 37, stk. 12, finder, at et pengeinstitut har en sådan tilknytning til en virksomhed, at denne skal medtages i koncernregnskabet, anses virksomheden tilsvarende for part i denne del af sagen.

Efter § 49, stk. 3, 2. pkt., kan Finanstilsynet indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke pengeinstituttet har en særlig direkte eller indirekte forbindelse. De virksomheder, som tilsynet eventuelt vil indhente oplysninger fra eller foretage inspektionsbesøg hos, er tillige part i denne del af sagen.

Efter *stk. 3* får en person med særlig tilknytning til instituttet partsstatus i sin egen sag, hvis Finanstilsynet udsteder pålæg eller påtaler forhold, der retter sig mod den pågældende.

Til nr. 30

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede ændring under nr. 23 (§ 47 e).

Af hensyn til, at en hurtig beslutning er nødvendig, må klagefristen efter lovens § 52 b nedsættes til 24 timer i situationer, der falder under lovens § 47 e. Da der er tale om en hasteprocedure foreslås det, at beregningen af tidsfrister i henhold til § 48 b ikke finder anvendelse.

Bestyrelsens dispositioner skal godkendes af Finanstilsynet eller økonomiministeren, jf. § 48.

Til nr. 31

Ændringen er en konsekvens af kongelig resolution af 30. december 1996, hvorved det bl.a. blev besluttet, at lovgivning og sager vedrørende regulering og tilsyn med finansielle virksomheder overføres fra Erhvervsministeriet til Økonomiministeriet.